

Telegraful Român

Organ național-bisericesc. — Intemeiat în 1853 de Mitropolitul Andreiu Șaguna
APARE SĂPTĂMÂNAL

Dela Casa M. S. Regelui

I. P. S. Sa Mitropolitul NICOLAE al Ardealului a primit, dela Casa M. Sale Regelui, pe lista Nr. 439, a colectei pentru zidirea bisericii ortodoxe din Blaj, suma de zece mii Lei donată de M. S. Regele CAROL II, și suma de cinci mii Lei donată de M. S. Regina MARIA. Lista aceasta poartă autografele MM. LL.

Prea iubitul nostru Suveran și marea noastră Regina Maria, după pilda cucernicilor Voevozi ai țărilor românești, își înveșnesc numele Lor ca ctitori ai bisericii ortodoxe din Blaj, al cărui sfânt altar va înălța, pentru MM. LL., evlavioase rugăciuni de lungă și fericită viață, binecuvântată de crucea ortodoxă.

Rugăm pe bunul Dumnezeu să ocrotească în veci Tronul și glorioasa noastră Dinastie!

Forțele umane în raport cu cele divine

de Dr. GH. PREDĂ
medic primar, director superior.

Religie și știință

Cu ocazia adunării generale a secției eparhiale a *Forului* din Sibiu, am sugerat ideea ca organizațiile centrale să caute (în colaborare cu oamenii de știință) studierea mijloacelor prin care s'ar strânge și mai mult raporturile între știință și religie.

Cred că atât credincioșii mireni cari nu se pun pe principiul că orice organizație sau aranjament sânt în afară de Dumnezeu etern și veșnic, cât și intelectualii neexclusiviști, cari admit că dincolo de principiul de relațiuni există un intens domeniu ce încă aparține religiei și credinței religioase, pot face eforturi ca să rezolve pe calea rațiunii raporturile dintre religie și știință atât pentru binele lor comun, cât și pentru o mai bună jalonare a celor ce doresc să lucreze în spiritul „*Frăției Ortodoxe Române*”.

Prin cele cuprinse în acest articol se aduce, cred, o contribuție mai mult, la apropierea raporturilor dintre știință și religie.

Sfortări omenești

Dacă observăm de aproape cele ce se petrec în jurul nostru, ceea ce noi avem, ceea ce contribuie să înlesnească satisfacerea atâtor trebuințe și plăceri, putem vedea cum transformările din natură executate de om, sânt plecate din necesitatea de modificări, din aspirația spre bine, din dorința de a perfecționa viața.

Aceste transformări au loc în anumite limite și situația omului, în raport cu divinitatea, este tragică. Tragedia vine tot atât prin contrastul imens între opera ce o visează și mijloacele de care dispune, cât și prin disproporția mare dintre instrumentele de care dispune, față de forțele relativ infime pe care poate să le utilizeze.

Nu intenționez ca om de știință să depreciez rezultatele sfortărilor omenești.

Omul a parvenit în adevăr să măsoare pământul, să cântărească

lumea, a mers cu studiul său asupra materiei încât să o poată descompune, a întrezărit aspectele evoluției universale, a adus în serviciul său aerul, apa, lumina, focul, electricitatea, undele etc. Mai mult, își face iluzii de reforme cosmice, precum ar fi: crearea unei primăveri eterne, redresând axa terestră pe un plan eliptic și derivând Gulfstreamul. Jumătate serios, jumătate în glumă omul se gândește la călătorii în aștri. Nu este vorba numai de voiajul în stratosferă al lui Piccard, dar la Institutul din Franța un premiu așteaptă pe fericitul cercetător, care ar face și ar primi vre-un semn dela un astru ceresc (Planeta Marte este exclusă ca una ce — probabil — se crede mai bine cunoscută).

Alte noi orizonturi și noi probleme

Dar oare aceste preumblări prin aștri, oare civilizarea — să zic, — a căii laptelui, nu ni-ar deschide noi orizonturi, noi aspirațiuni? Am fi mai fericiti și mai schimbați în natura noastră intimă prin aceste descoperiri? Nu am vedea ca și în prezent că descoperirea este utilizată de om chiar contra omeneirii? Cine ar putea oare să spună dacă — de exemplu — viitoarea descoperire a forțelor captate prin disociația interatomică, nu ar servi chiar la exterminarea umanității?

Ceea ce putem spune pentru un moment este că fiecare descoperire, fiecare cunoștință nouă, lărgeste din ce în ce mai mult câmpul necunoscutului. Savantul se simte astăzi mai departe de știința perfectă ca ignorantul, iar omul virtuos se simte mai puțin apropiat de idealul moral, ca ticălosul vulgar.

Probleme noi se ridică mereu, la fiecare pas în calea omului. De abia eșim din un segment de necunoscute și intrăm în altul și mai mare, și mai puternic. Cine poate ști câte sânt și cine poate avea cheia enigmei lor?

A. Comte a vroit cu pozitivismul său să bareze calea cercetărilor, dar nu a reușit. Omul a lucrat și va lucra mereu cu profit sau perderi în chestiuni care par (pentru un moment) absurde. Și așa trebuie să fie căci, dacă ar lucra altfel, atunci cu adevărat ar însemna că se dirijează spre animalitate, iar dacă s'ar lăsa în pasivitate nu ar putea avea mulțumirile, și satisfacțiile sufletești ale activității sale.

Mergând mereu înainte

Este dat însă omului să vadă, că toate resursele utilizate de el, toate cele adunate, sânt limitate și îndreptate chiar contra lui. Toate par puse în slujba negativului și formează o operă contrară aceleia ce dorea să o îndeplinească. Acest fapt constituie odată mai mult dovada relativității resurselor omenești și a faptului că toate transformările ca și tot progresul dirijat în vederea perfecțiunii are loc între anumite limite. Transformarea indefinită însă în limite finite, relativitatea resurselor omenești, ne mai indică cum forțe necunoscute, forțe supraumane s'au amestecat, au dirijat sau dirijează pe cele umane. Umanitatea precum se arată astăzi, este atât de avansată pe calea pe care a apucat, încât prin forțele umane nu se poate nici opri în loc, nici îndrepta pe altă cale și nici nu se poate întoarce îndărăt. Această umanitate se prezintă întocmai ca un călător care a luat drumul îngust pentru a se infunda în pădure. El întâlnește în calea sa vâgăuni, stânci, mărăcini care-l fac să sângereze, bestii care-l fac să lupte. Dar, prin această luptă și împrejurări, el și-a exercitat mușchii, și-a lărgit gândirea. A putut alături de privescitori teribile să admire și pe cele grandioase. Alături de nemulțumiri a putut avea și mulțumiri. Nu a putut găsi nicăieri un azil definitiv. S'a oprit aici și colea sub acoperișuri slabe, amenințătoare, nu mai poate însă reveni de unde a plecat și merge mereu înainte plin de speranțe și de aspirațiuni. Poate nu va găsi paradisul visat, dar regiuni mai ospitaliere, poate va rătați tot atât cât pământul îi va permite să trăiască, poate va muri curând. El va avea mulțumirea de a se fi oțelit împrejurărilor și în acelaș timp de a fi putut zări din când în când cerul imens și strălucirea stelelor, dacă aceasta nu consitue o consolare pentru aștri zăriți, pentru el este un reconfort și un stimulent.

Orice s'ar spune, umanitatea rămâne în situația acestui călător (neputincios pot zice față de forțele supraumane, față de Cel atotputernic), veșnic în mișcare, veșnic în acțiune, veșnic în tatonare, veșnic în adaptare, ne renunțând un singur moment nici la gândirea sa vastă nici la speranța sa infinită.

Pe un fond omenesc identic și prin crize mai mult sau mai puțin acute, va continua deci să înflorească și să se ofilească civilizații diverse, fiecare din ele profitând de resursele moștenite dela ascensori și aceasta va merge tot atât cât viața nu va dispărea pe pământ. Dacă dorim să ne bucurăm de plăcerile vieții, trebuie să

acționăm, să luptăm ca și turistul din pădure, să căutăm să ne adaptăm cât mai satisfăcător.

In criza de azi apel la morala religioasă

Din respect pentru rațiunea clară și pentru experiența unită la un înțelept scepticism, ar trebui și în criza de astăzi să lucrăm astfel ca partea animalică din noi să o facem să fie cât mai robustă, cea socială cât mai disciplinată, iar cea psihică așa fel în cât, purtând ea cărna asupra celorlalte, să ocrotească sănătatea celei dintâi și soliditatea celei de a doua.

În adaptația noastră trebuie să urmărim mai multe principii, care nu pot fi tratate în cuprinsul acestui articol, atențiunea noastră însă trebuie îndreptată asupra regulilor noastre de conduită, care pot deriva din natura noastră, dar și din un drept superior pe care ni-l dă legea sacră morală.

Această lege formează trunchiul comun științei și religiei și în el poate să găsim argumentele apropierei dintre credința religioasă și cea științifică.

În discursul de deschidere a adunării generale a «Astrei» din 1931, arătam în detaliu criza morală de astăzi, și, pentru realizarea echilibrului între forțele noastre psihice, făceam apel la morala religioasă.

Am constatat mai târziu cu plăcere cum mulți sociologi (dintre care J. Luchaire) ajung la aceleași concluzii, iar biserica a luat atitudinea cuvenită. O alianță universală pentru o amicitie internațională prin biserică (în care sânt reprezentanții tuturor bisericilor creștine) lucrează pentru o pregătire morală între indivizi și popoare, iar congresul internațional al religiilor în vederea soluționării problemelor actuale ce va avea loc anul acesta la Chicago, sperăm că va găsi mijloace pentru o dezarmare a instinctelor reacționare.

Să fim foarte atenți, căci astăzi prin amestecul moralei în toate chestiunile (mai ales în cele politice) s'a ajuns din nefericire să se decoreze, cu pretexte morale, jocul intereselor.

Din toate părțile se aude apelul la simțul moral. Nu mai poți distinge pe cel de bună credință, de cel de rea credință. Toți s'ar simți ușurați să vadă odată pe scena oficială pe adevărații factori morali, căci nu trebuie să se uite faptul că în mintea poporului nostru prosperitatea materială ca și cercetarea progresului social, nu se separă niciodată de cercetarea virtuților și de divinitate.

Obiecțiuni

Mulți mi-ar putea obiecta că dezarmarea imoralității nu este leacul care să suprimă criza economică de astăzi (șomajul, frontierele, vămile, prohibiția etc.) sau cea culturală (de care am vorbit cu altă ocazie). Acestora le răspund că dacă greutatea zilelor epocii prezente ni-au adus: neîncredere și frică, este foarte adevărat că această neîncredere s'a dublat de greutatea vieții. Greutatea apoi dublată a vieții a desvoltat și mai mult neîncrederea, încât o face să apară ca răul cel mai principal care trebuie atacat.

Pesimismul otrăvește astăzi, mai mult ca oricând viața, și se pare că disperarea și defăimarea întrece dușmănia și ura. Profetii nenorocirilor s'au mutat în toate țările. Pretutindena există o literatură care caută să demonstreze că umanitatea este bolnavă și condamnată la convulsii spăimântătoare.

Ei bine, nu vom eși din cercul vișilor de mai sus cu văicăreli și oftări. Dar prin bărbăție și privind calm faptele.

Viața o considerăm eternă, formele se schimbă continuu. Și în viața omului ca și a umanității avem epoci mai grele, altele mai ușoare. Fiecare din ele are importanță pentru mulțumirea noastră, pentru destinul țării noastre, pentru civilizație.

Cât timp viața există pe pământ și cu ea omul, umanitatea nu poate să dispară prin mizerie, prin dezordine, prin neputință sau război.

Umanitatea apare astăzi, este drept, în o criză puternică. Dar va eși din ea așa precum a eșit altă dată prin forțe umane și prin cele supraumane.

Ce este F. O. R. ?

Pentru aceasta sântem datori să acționăm, și *Frăția Ortodoxă Română* (pe care tocmai vremurile o creiază) este una din tovărășiile prin care creștinii mireni răspund chemării lor în aceste vremuri.

Pășind mereu în viitor, trebuie din când în când să ne întoarcem privirea și la trecut și la civilizațiile moarte care ne ajută să corijăm defectele civilizațiilor vii.

Trecutul ne spune că în crize identice, ascendenții noștri își împreunau forțele întărindu-și *voinea și credința*, și înainte de a medita la o organizare a instituțiilor omenești se gândeau la reorganizarea mentalității omenești.

O astfel de organizare nu o putem concepe astăzi, de cât prin o muncă depusă în principiile creștine ortodoxe, în principiul moral și de adaptațiune la realitățile vremurilor. O astfel de muncă va putea în împrejurările actuale să ridice cu adevărat intelectualismul la nivelul cerut de necesitățile societății, de interesele neamului și ale umanității.

În sinodul din 1895 a fost ales asesor consistorial ordinar în senatul bisericesc.

Înmormântarea răposatului asesor se face astăzi, Sâmbătă, în Cluj.

Indureratei familii trimitem sincerile noastre păreri de rău, rugând pe Atotputernicul Dumnezeu să așeze sufletul răposatului în ceata aleșilor Săi!

După aflarea dureroasei știri, I. P. S. Sa Mitropolitul nostru Nicolae a dispus arborarea steagului negru pe edificiile Consiliului arhiepiscopesc și Academiei teologice, tragerea clopotelor la catedrală, a exprimat familiei condoleanțele și a delegat la înmormântarea defunctului, la Cluj, pe consilierul Tr. Scorobef. Repausatul se retrăsese după trecerea în bine meritatul stat de pensiune la fiica sa, dna Ana Vladimir Nicoară, profesoară la Conservatorul de muzică.

Dela F. O. R. Sibiu

Martii, 11 Iulie a. c. a avut loc ședința comitetului de direcție al Frăției Ortodoxe Române, secția Sibiu. Au fost prezenți vicepreședinții Dr. Gh. Preda și N. Colan, precum și dnii V. Lazar și I. Sandu. S'a discutat chestiunea organizării despărțimintelor protopopești și planul de activitate al secției.

Comitetul de direcție a adresat un apel către P. C. Protopopi din Arhidieceza de Alba-Iulia și Sibiu, rugându-i să ia cât mai grabnice măsuri pentru constituirea despărțimintelor protopopești ale F. O. R. Ședințele de constituire a acestor despărțiminte vor fi prezidate — după putință — de câte un delegat al comitetului secției care va ținea cu acest prilej și o conferință. Toate protopopiile își vor organiza despărțimintele până la 1 Octomvrie

a. c., întrucât la 15 Octomvrie urmează să se țină la Sibiu congresul general al F. O. R.-ului.

Dnul profesor V. Lazar a prezentat un temeinic și amănunțit program de muncă pentru despărțimintele ce se vor întemeia, program care a stârnit o amplă discuție între membrii comitetului de direcție.

S'a mai hotărât să se coopteze în comitet câte-un membru din fiecare protopopiat care nu are reprezentant în comitetul eparhial.

Comitetul de direcție a făcut centrului din Cluj al F. O. R.-ului propunerea, ca membrii fondatori, pe viață, și activi ai Frăției să primească gratuit toate broșurile cari vor apărea în biblioteca acestei asociații.

† Mateiu Voileanu

(1852-1933)

(=) Dela Cluj ni se împărtășește jalnică știre a trecerii la cele veșnice a fostului asesor consistorial ordinar în Arhidieceza noastră, *Mateiu Voileanu*, răposat în ziua de 20 Iulie 1933, în vârstă patriarhală de 81 de ani.

Cu moartea sa se răcește tot mai mult numărul bărbăților din vechea generație ardeleană, care a stăruit cu necurmă sacrificii întru regenerarea culturală și națională a neamului, înălțându-l, din întunec și umilire, la lumină și conștiință de sine.

Intrat în slujba bisericii noastre în anul 1883, și-a făcut până în capăt toată datoria și, după o muncă de aproape o jumătate de veac, asesorul consistorial în retragere, *Mateiu Voileanu*, coboară în mormânt după ce a străbătut lungul drum al unei activități publice purtate în duh bisericesc, cu multă abnegație și gata de-a servi în ori ce vreme pe ceice se adresau inimii sale de o largă milă și bunătate.

Biserica, și școala noastră de altădată, cele două așezăminte dela care atarnă toată viața sufletească a neamului, au fost slujite de regretatul *Mateiu Voileanu*, cu toată râvna și înțelegerea bunului creștin, care pune interesele obștești mai pe sus de ori ce alte preocupări.

Câțiva ani din viața sa au fost legați, la diferite intervale, de paginile acestui ziar, lucrând cu mare zel la redactarea lui.

Prin facultățile și însușirile sale de trudnic lucrător, zilnic risipind energiile sale, atât în cercetarea trecutului nostru bisericesc, cât și în deslegarea problemelor împreunate cu administrarea unei întinse arhiepiscopii, conduse de un șir de patru arhieri, *Mateiu Voileanu* își înscrie o luminoasă pagină în istoria bisericii ortodoxe din Ardeal.

Din datele biografice, ale celui ce a fost o putere extraordinară de muncă, reținem următoarele:

Mateiu Voileanu, s'a născut în Șoimușul-român, județul Târnava-mică, la 17 August 1852.

Studiile elementare și gimnaziale le-a făcut în Murăș-Oșorhei.

Studiile teologice în Sibiu, în anii școlari 1876/77—1878/79.

După terminarea cursurilor teologice a absolvat facultatea juridică în Viena.

Din 1 Septemvrie 1883 a fost funcționar consistorial, și redactor la *Telegraful Român* din 8/20 Octomvrie 1883 până la 1 Ianuar 1887.

În sinodul din 1886 a fost ales asesor consistorial ordinar în senatul școlar.

Bustul poetului Coșbuc în Sibiu

În colțul de sus, pe un loc potrivit, în Piața Unirii, din orașul adăpostitor de memorabile congrese naționale și bisericești, s'a făcut Duminecă desvelirea bustului unui mare poet al Ardealului, a maestrului *George Coșbuc*.

Solemnitatea sibiană a fost înălțată și mai mult prin prezența unor prea distinse persoane ale vieții bisericești și civile. În frunte cu I. P. S. Sa Mitropolitul *Nicolae*, cu P. S. Sa Arhiepiscopul vicar *Vasile*, și cu mai mulți domni miniștri, un public enorm s'a adunat, cinstind cu floarea admirării și a recunoștinței pe poetul țărânimii românești, al cărui bust este lucrat, din inițiativa grupului de tineri dela societatea „Acțiunea românească”, de iscusitul sculptor *Medrea*, trăit câțva timp în casa poetului la București.

P. S. Sa Arhiepiscopul vicar *Vasile* a celebrat cu un sobor de preoți un scurt serviciu divin, rostind o măeastră caracterizare a poetului. [Cuvântarea o publicăm în foașoara de astăzi].

La serbare și-a dat concursul corul format de părintele profesor *Tim. Popovici* din învățătorii întruniți din toată țara în Sibiu la cursurile de vară

organizate de Asociația generală a învățătorilor. Corul compus din 160 învățători și învățătoare a cântat la sfîșirea apei răspunsurile și troparul *Mântuiește, Doamne, poporul tău*, tropar compus de profesorul *T. Popovici* anume pentru această serbare. În partea a doua a serbării corul a cântat două cântece cu texte din poeziile lui *Gh. Coșbuc*: *Sus inima, români*, compoziția de o puternică expresiune românească a lui *N. Oancea*, fost profesor la liceul *Gh. Lazăr* din Sibiu, și *La oglindă* de *T. Popovici* pentru cor mixt și solo de sopran, cântat de dșoara *Ana Horhoiu*, învățătoare din comuna *Gușterița*, compoziție în gen popular, minunat potrivită cu conținutul textului.

Au urmat discursuri, multe și frumoase, ținute de dnii: *Voicu Nițescu*, ministru; *păr. I. Lupăș* în numele Academiei Române, *Dr. Gh. Preda*, reprezentantul Asociației; *Adrian Maniu* care aduce cuvânt de închinare din partea scriitorilor; și alți oratori. La sfârșit dl *Coriolan Ștefan*, prefectul județului, a mulțumit exprimând felicitări celor ce au muncit pentru realizarea planului de-a se ridica acest frumos monument în orașul de pe malurile Țibinului.

După masa, luată la *Bulevard*, s'au făcut excursiuni în comunele învecinate.

FOIȘOARA

Cuvântarea

P. S. Sale Arhiepiscopului vicar *VASILE* ținută în Sibiu, 16 Iulie 1933, la desvelirea bustului poetului *Gheorghe Coșbuc*

Înalt Prea Sfințite, Domnilor Miniștri, Domnule General, Onorată Asistență!

Este o axiomă intrată deja în cugețarea noastră comună, că poezii, primind în sufletul lor puterile mari ale neamului și tălmăcindu-le mulțimilor, cristalizate în forme neperitoare, sunt cele mai alese organe de exprimare, de exteriorizare a sufletului aceluia neam.

Ideile, simțirile, năzuințele, aspirațiile, idealurile ce trăesc latent în sufletul poporului, prin graiul întrariat și înflorit al poezilor, își primesc expresiunea cea mai completă, cea mai fascinantă și mai cuceritoare. Din opera poezilor apoi se revarsă ca o mană, ca o binecuvântare cerească asupra tuturor, fermecând, nobilitând, înălțând, împregnând putere și valoare vieții.

Prin această funcțiune dinamică, poezii prefac viața națiunii în putere istorică, ce

influențează asupra omenirii întregi, aducându-le stimă și glorie.

Privind prin această priză pe poetul *Gheorghe Coșbuc*, a cărui amintire o învie astăzi pentru noi atât de covârșitor chipul său turnat în bronz, el ni se înfățișează ca expresiunea cea mai vie, cea mai veritabilă, cea mai sinceră a sufletului românesc. Poezia sa este o erupțiune de flăcări calde și luminoase din subconștientul etnic al neamului românesc, din acea visterie fără sfârșit de sentimente virgine, de credințe intime, de aspirațiuni comune întregului nostru neam, cari alcătuiesc marea simfonie a sufletului său poetic. Dar în această simfonie *Gheorghe Coșbuc* introduce o notă personală, o notă ce vibrează cu mai mare rezonanță în inima românilor din cununa Carpaților, o notă ce desăvârșind armonia simfoniei poetice, îi dă totuși un timbru specific ardelenesc. Prin această coloratură specific ardelenească, ce o mai întâlnim tot atât de impresionantă numai în poeziile dlui *Octavian Goga*, sufletul poetic al Ardealului își dă contribuția sa remarcabilă la poezia neamului.

Specificul ardelenesc în poezia lui *Gheorghe Coșbuc* este de nuanță țără-

nească, cu centrul de gravitație în viața satului, de care poetul, fecior de popă dela sate, se simțește legat și fermecat.

Gama sufletească, pe care se mișcă activitatea sa poetică, este mai bogată în note decât „Scara” sa buclucașă în fuștei. Dela gluma sănătoasă până la melancolia doinei și la răsvrătirea setei nepotolite de pământ; dela simțirea ce incolțește săgalnic în inimi tinere până la drama cumplită a iubirii moarte pe care o plânge și firea; dela nunta plină de voie bună, de hori și de soare până la problema transcendentă a destinului vieții și a morții ce turbură și revoltă simțirea, ca să o împace apoi prin filozofia blândă a resemnării; dela iubirea duioasă de mamă până la sublima iubire de țară ce naște cântece și fapte de vitejie: toată această bogăție de simțire, de gândire, de energie acumulată defilează în fața noastră din „Balade și idile”, din „Fire de tort”, din „Ziarul unui pierde vară” și din „Cântece de vitejie”, în versuri de o încântătoare limpezime, cu ritm și alcătuirii de ștrofă originale ce zugrăvesc frumos și sugestiv stările sufletești. Chiar și natura ia parte la bucuriile și durerile eroilor săi, și acompianând cu

glasul ei simțirea omenească, îi dă o mai pronunțată vigoare.

Aceste rari calități, prin care se rostește plastic sufletul țărânului în tovărășia fenomenelor naturii încunjurătoare, fac din *Gheorghe Coșbuc* poetul clasic al vieții dela țară și-i dau un nimb de strălucire plin de farmecul originalității.

E cu neputință, ca în cadrul redus al minutelor ce-mi stau la dispoziție, să dau un portret complex colorat al unei personalități poetice atât de fecunde și originale, cum este poetul *Gheorghe Coșbuc*. Totuși spre întregirea schiței ce am creionat-o numai în trăsăturile cele mai caracteristice, voi mai adaoga, că concepția de viață a poetului *Gheorghe Coșbuc* este profund creștinească. În caracterul și manifestările vieții sale se îmbină generozitatea și umorul românului cu bunătatea și simțirea creștinului, ca o sinteză fericită a sufletului românesc.

De aceea întregă biserica românească, fără deosebire de confesiune, fericindu-l, se asociază cu bucurie la omagiul recunoștinții ce-i închină cu onestă însuflețire tinerii grupați în „Acțiunea românească” prin acest bust, în orașul unde și-a strunit

Al treilea răspuns pentru „Unirea”

III. Sfinții Părinți. [Continuare din Nr. 54]

Dl redactor Neda a citat dintre părinții răsăriteni încă pe Ioan Gură de Aur, ca pe unul care ar sprijini teza bisericii catolice despre prefacerea darurilor prin cuvintele Domnului. Spațiul — pe care l-am angajat până acum într-o măsură așa de mare — nu mi permite să arăt cu extensiunea cuvenită marea nedreptate care i se face acestui sfânt părinte atunci când este luat drept martor pentru un lucru de care totdeauna a fost străin. Voiu face poate acest lucru nu peste multă vreme într'alt loc și într'altă formă.

Cine citește cu băgare de seamă și cu oarecare spirit de pătrundere locul pe care l-a citat dl redactor Neda — din omilia I. despre trădarea lui Iuda [Migne, seria greacă, tomul 49 col. 380] — vede îndată, că în realitate el respinge **repețirea liturgică cu caracter operativ** a cuvintelor Domnului. În acel loc se spune foarte limpede, că după-cum cuvintele: „Creșteți și vă înmulțiți și umpleți pământul” au fost rostite o singură dată [ἀπαξ] și cu toate acestea dau oamenilor putere spre nașterea de prunci, așa și cuvintele: „Acesta este trupul meu” rostite o singură dată [ἀπαξ λεχθεῖσα] îndeplinesc taina până la venirea Domnului. Acest citat accentuează cu toată tăria posibilă **unicitatea** rostirii cuvintelor Domnului. Ori, această unicitate este **antipodul repețirii** pe care o reclamă cu necesitate absolută învățătura catolică. După-cum din cuvintele: „Creșteți și vă înmulțiți și umpleți pământul”, rostite odată pentru totdeauna, se desprinde voința neclintită a lui Dumnezeu ca oamenii prin împreunarea trupeză, în cadrul tainei căsătoriei, să se înmulțească și să umple pământul — așa și din cuvintele Domnului rostite **odată pentru totdeauna** desprindem voința Lui imutabilă ca atunci când preoții se vor ruga la altar, pâinea și vinul de pe altar să se prefacă de fapt și în mod absolut sigur în trup și sângele Lui.

Teologia apuseană mai nouă a început să accepte această interpretare naturală și rațională prin scrisul marelui savant A. Baumstark. Noi va trebui să avem probabil încă multă răbdare până când va răzbi și se va încetățeni și pela Blaj această interpretare.

harfa și și-a încununat întâiaoaară fruntea cu trandafirii inspirației și ai gloriei poetice.

Acest bust va fi de azi înainte locul de pelerinaj, unde admiratorii operei nemuritoare a poetului și mai ales tinerii din școalele secundare și din universități, vor veni să ia inspirație și duh românesc, pentru că apogeul gloriei acestui clasic iscoditor de sulete și făuritor de stihuri nu a fost — ci va fi.

Familile sau urmașii preoților răposați în Arhiepiscopia noastră sânt invitați să trimită, la adresa Redacțiunii Telegrafului Român, Sibiu, câte-o fotografie de a decedatului lor preot, însoțită de o notiță biografică, spre a fi publicată în Calendarul Bunului Creștin pe 1934, pus sub presă.

Cereți dela Librăria Arhiepiscopale, Sibiu: **ORTODOXIA** de S. Bulgakoff, trad. de N. Grosu; **Schitul cu plopi**, de Alex. Lascarov-Moldovanu; **Tinărul, fle-ți zic, școală-te**, de D. Făgărășanu; **Ortodoxia văzută de un protestant**, de W. A. Hooft, trad. de T. Bodogae.

Nu pot trece cu vederea faptul, că dl redactor Neda ocupându-se de învățătura lui Ioan Gură de Aur privitoare la prefacerea darurilor a lăsat la o parte — din ce cauză o va ști D-Sa singur, n'o mai spun și eu aici — o mulțime de texte cari arată limpede și foarte plastic, că Duhul Sfânt este acela care îndeplinește actul mare și dumnezeesc al prefacerii și că fără harul Lui n'am putea avea nici-când trupul și sângele mistic. Ce bine era dacă D-Sa ar fi cetit cel puțin pe acelea cari se află în scrierea „Despre preoție” și cari cutremură și înfioară orice conștiință preoțească. Orice-câte-ori a voit Ioan să arate sublimitatea preoției a recurs cu deosebire la descrierea voinței a puterii pe care o are singur preotul, de-a chema prin rugăciune pe Duhul Sfânt, ca să îndeplinească taina cea mare a prefacerii. „Voi ști să vezi sublimitatea acesteia [=a preoției] și dintr'o altă minune? Inchipuie-ți pe Ilie înaintea ochilor și poporul nesfârșit stând împrejur și jerfa așezată pe pietri și toți ceilalți fiind în liniște și în mare tăcere, singur profetul rugându-se. Apoi flacăra aruncată subit din ceriuri peste jerfă. Treci de acolo la cele ce se fac acum și nu vei vedea numai lucruri minunate, ci de acelea cari depășesc toată mirarea. Căci preotul stă coborând nu foc, ci pe Duhul cel Sfânt” [Migne, seria greacă, tomul 48 col. 642].

Să trecem acum la cei trei scriitorii apuseni: Tertulian, Ambrosie și Augustin. Teologul romano-catolic Gerhard Rauschen a dovedit în scrierea sa: „Eucharistie und Bussakrament”, ed. II. Freiburg i. Br. 1910, pag. 123, că textul lui Tertulian „Acceptum panem, et distributum discipulis, corpus illum suum fecit: Hoc est corpus meum, dicendo” — pe care l-a citat dl Neda în favorul tezei catolice — este caduce. De aceea eu mă dispensez de a-i mai face aici combaterea.

La cele ce le-am scris despre Ambrosie și Augustin, țin să mai adaug pe seama dlui redactor Neda — care face pe marele patrolog — că oricât de inițiat se ține D-Sa într'ale patrologiei totuși i-a scăpat din vedere un lucru esențial și anume, că autenticitatea scrierii „De mysteriis” atribuită lui Ambrosie nu este în afară de orice discuție. Ea este contestată de teologi apuseni cari au un nume consacrat în știință. Așa b. o. de Loofs, Drews, Rietschel și alții.

Chiar dacă am admite — pentru moment — autenticitatea scrierii „De mysteriis” și al altora cari ar mai putea cădea aici în combinație și atunci poziția catolică nu poate apărea în fața științei imparțiale așa de tare și așa de neclintită cum îi place să creadă „patrologului” nostru dela Blaj, dlui redactor Neda. Atât la Ambrosie cât și la Augustin se poate vedea bine tranziția dela învățătura veche a Bisericii la cea nouă, care s'a încetățenit apoi în biserica apuseană. O parte din textele lor sunt și rămân tot atâtea mărturii ale învățăturii vechi dela care s'au abătut în primul rând ei și apoi după ei încetul cu încetul urmașii lor. Ambrosie atribuie prefacerea — în scrieri cu caracter prin excelență dogmatic — odată tainei unei rugăciuni sfinte [„per sacrae orationis

mysterium”, Migne, seria latină, tom. 16 col. 641], altădată Duhului Sfânt care este chemat peste sfințele daruri [„qui... in oblationibus invocatur”, Migne, tom. 16 col. 803].

Augustin vorbește odată de rugăciuni liturgice cari se rostesc când se *binecuvintează* și se *sfințește* [„orationes, cum benedicuntur et sanctificantur”, Migne, tom. 33 col. 636], altădată vorbește despre o *rugăciune mistică*, care sfințește

și în decursul căreia lucrează în mod nevăzut Duhul Sfânt [Migne, tom. 42 col. 874].

Expresimile acestea vizează limpede epicleza. Numai ei i se potrivesc — atât din punctul de vedere al formei și al fondului, cât și din punctul de vedere al felului în care este rostită — caracterizările de mai sus. (Va urma)

Diacon Nicolae I. Popoviciu.

Probleme, fapte, comentarii

Societățile „Sf. Gheorghe” ale tinerimii din protopopiatul Sighișoara. Pentru învierea activității acestor societăți și pentru a le trezi sentimentul de nobilă emulație, preoțimea tractuală a hotărât un pelerinaj la Sighișoara, ear la această ocazie să se facă și inaugurarea lor festivă și sfințirea drapelului.

Pelerinajul s'a ținut Duminecă, în 2 Iulie 1933.

Des de dimineață au sosit societățile din parohii în Sighișoara, întâmpinate de dnii Dr. V. Știrbețiu și Dr. A. Căpățină.

Sfânta liturghie s'a servit la biserică și capelă, răspunsurile liturgice le-a dat corul tinerimii din Saschiz, condus de dl Voiculescu. După serviciul divin marea mulțime de popor s'a îndreptat spre capelă în curtea liceului Principele Nicolae.

Preoțimea tractului în sobor, în frunte cu părintele protopop Emilian Stoica, a slujit sfințirea apei și a drapelului. În potrivite și calde cuvinte, atât părintele protopop, cât și dl avocat Dr. V. Știrbețiu, tâlmăcesc rostul societăților religioase „Sf. Gheorghe”, dragostea cu care biserica se îngrijește de creșterea tinerimii, azi mai cu seamă, când curente rele și multe bătănie în lume.

Au urmat apoi primirea steagurilor pentru societăți și defilarea lor în centrul orașului, — o priveliște admirată de mulțimea privitorilor.

A doua parte din program a fost sărbarea culturală de după masă: concurs de coruri, recitări și jocuri naționale.

S'au remarcat corurile din: Saschiz, Albești, Vânători, Șaeș, Șapartoc, Daia, Șoard, și Videcut, conduse de învățătorii: Voiculescu, Doctor, Roman, Goga și Muntean. Seria corurilor a închis-o corul tinerimii din Sighișoara, condus de dnul Ioan Marin, cântând „Pe tine te laudăm” de Gică Comănești. Mulțimea s'a ridicat, ascultând cu evlavie cântarea sfântă.

De încheiere preotul Aurel Stoicovici adresează tinerimii prețioase povățuiri, zicând că această întrunire să fie nu numai o frumoasă amintire, ci și un îndemn de a continua calea de până acum.

Părintele protopop, Emilian Stoica, mulțumește preoților și învățătorilor pentru munca depusă, al cărei rod a fost această frumoasă manifestare.

Partea a treia a programului zilei a fost un reușit concert, dat de societatea tinerimii din Sighișoara, cu concursul fanfarei române din Sighișoara, conduse de dl I. Marin.

Coresp.

Societatea „Sf. Gheorghe” la Brașov. — Elevii liceului „Andrei Șaguna”, constituiți în societatea religioasă „Sf. Gheorghe”, sub conducerea dlui profesor de religie, Ion Brânzea, în anul școlar 1932-33, au continuat să desfășoare o intensă propagandă religioasă, în serviciul evanghelizării elevilor și a îndrumării tinerilor vârstare spre idealurile vieții creștine.

În afară de ședințele săptămânale și de exortațiile religioase duminecale, elevii, tot sub conducerea profesorului de religie, au fost inițiați și pregătiți să dea răspunsurile liturgice pe trei voci egale, studiind și cântările funebre. Corul liturgic al elevilor, din inițiativa dlui Brânzea, în acest an, în ziua de Rusaliu, a fost la Rășinari în preajma mor-

mântului patronului liceului, ducând, alături de Ostașii Domnului, omagiu de recunoștință marelui dispărut. Cu acest prilej corul elevilor a dat răspunsurile la slujba arhierească din biserica rășinariilor și la parastasul de s'a oficiat.

Dar societatea „Sf. Gheorghe” a devenit pentru orașul Brașov și o pălpăitoare valtră de lumină cerească, o școală de evanghelizare și a marelui public.

În ciclul conferențelor publice, aranjate în sala festivă a liceului și în cadrul societății „Sf. Gheorghe”, s'a putut constata că la unele din conferențe sala era neîncăpătoare pentru cei însetați după înțelepciunea ce se pogoră de sus. Nu vor putea fi uitate conferențele finite de: preotul Toma Chiricuța, dnii Al. Lascarov-Moldovanu scriitor. I. Gr. Oprișan scriitor, și Tudor Popescu avocat, toți din București, apoi conferența preotului Gh. Secaș, predicatorul catedralei mitropolitane dela Sibiu, ca și conferența tânărului preot A. Radu din Hăghig și cele ale prof. Brânzea.

Ultima manifestare din acest an școlar a fost în 11 Iunie, când ciclul conferențelor s'a încheiat cu festivalul aranjat de societățile „Sf. Gheorghe” din protopopiatul Brașovului. Programul bine întocmit a dovedit publicului tot ce poate crea un tineret conștient de chemarea lui. Au participat dintre membrii societăților aproape o mie de tineri, flăcăi și fete, veniți în frunte cu părinții lor sufletești din comunele: Herman, Prejmer, Feldioara, Bod, Turcheș, Cernat, Sânpetru, Stupini, Baciu, Brașov-Tocile, plus liceul Șaguna. S'au executat coruri religioase de societatea Brașov-Tocile și liceul de fete. A surprins plăcut și corul de țărani al părintelui Greceanu din Herman. S'au recitat poezii de elevii liceului Șaguna, ear profesorul Brânzea, din încredințarea protopopiatului, a vorbit despre: „Îndrumarea vieții tinerești spre Hristos”.

Activitatea societății noastre onorează și conducerea liceului, care ne dă tot sprijinul atunci când e vorba de o acțiune aducătoare de roade binecuvântate.

Cor.

Înlocuirea unui episcop? Consiliul de miniștri, întrunit Miercuri d. a., sub președinția dlui prim-ministru Alex. Vaida-Voevod, s'a ocupat și de cazul episcopului romano-catolic al diecezei Oradea-Satu Mare.

Față de atitudinea episcopului, care patronează în dieceza sa agitațiuni iredentiste, consiliul a hotărât să se ia măsuri energice împotriva episcopului Fiedler.

Este vorba să se facă un demers pe lângă Vatican, cerându-se înlocuirea sa din scaunul episcopiei de Oradea.

Intru pomenirea lui Horia, Cloșca și Crișanu. Biserica ortodoxă română din Cărpiniș, satul de naștere al lui Cloșca, a hotărât să ridice, an de an, la sărbătoarea sf. Apostoli Petru și Pavel, parastas pentru pomenirea eroilor naționali dela 1784. La parastasul din anul acesta au participat autoritățile din vecinul Abrud, civile și militare, precum și o mare mulțime de țărani. În memoria celor trei eroi se va înălța o cruce în Cărpiniș și o școală primară purtând numele lor.

Concertele orchestrei orașului Sibiu se țin, cu programe alese și bogate, Miercuri în 26 Iulie, ora 5:30 în Promenada de jos; Vineri în 28 Iulie, ora 8 seara în parcul sub arini.

Nr. 6576—1933 Bis.

Notificare oficială

despre primirea în Academia teologică „Andreiană”

În Academia teologică „Andreiană” din Sibiu se primesc absolvenți de licee cu bacalaureatul și absolvenți cu diplomă de seminar teologic.

Cererile de primire pentru anul academic 1933/1934 se vor adresa Consiliului arhiepiscopesc până la 1 Septembrie 1933, însoțite de următoarele documente:

1. Certificat de naștere dela ofițerul stării civile;
2. Extras din matricola botezătorilor;
3. Diploma de bacalaureat sau de absolvire a seminarului teologic;
4. Certificat medical despre starea sănătății dela medicul de circumscripție;
5. Alte eventuale documente recomandatoare.

Studentii sânt obligați toți a locui în internatul Academiei, unde vor avea toată întreținerea, contribuind cu suma de cel mult 9500 Lei anual.

Examenele sesiunii de toamnă (de corigență, anuale și fundamentale) încep Luni 18 Septembrie 1933.

Inscrierile în Academie se vor face în zilele de 22 și 23 Septembrie; deschiderea anului academic, Duminecă 24 Septembrie, iar începerea cursurilor va avea loc Luni 25 Septembrie, ora 8 dimineața.

Cei ce nu se vor prezenta la timp, nu vor mai fi înmatriculați, ci vor fi considerați ca retrași din Academie.

Fiecare student va aduce cu sine îmbrăcămintea necesară (un costum de haine negre), precum și hainele de pat și anume: o saltea, două cearcafuri și o plapomă sau țol cu două cercafuri. Celelalte haine de pat (perină, fețe de perini și învelitoare de pat), studenții le vor primi dela internat.

Înainte de înscriere fiecare student va achita la oficiul de casă al Consiliului arhiepiscopesc suma de Lei 2500 ca prima rată din taxa de întreținere în internat plus Lei 200 didactru. Rata doua și a treia de câte 3500 Lei se plătesc în prima zi de școală după vacanța Crăciunului și a sf. Paști. La rectorat studenții anului I vor achita, la înscriere, taxa de Lei 925, iar studenții anului II—IV taxa de Lei 790.

Inmatricularea se face la Rectoratul Academiei după ce studenții vor dovedi cu chitanțe că au achitat rata I din taxa de întreținere și că și-au procurat dela librăria arhiepiscopescă manualele de cursuri. Tot la înscriere studenții anului I sânt obligați să prezinte o declarație că după absolvirea cursurilor teologice vor intra în clerul arhiepiscopiei ori, în caz contrar, se obligă să restituiască ajutoarele de cari au beneficiat în Academie.

Cei primiți în Academia teologică de către Consiliul arhiepiscopesc vor fi supuși înainte de înmatriculare, în ziua de 21 Septembrie a. c. ora 9 dimineața, unei vizite medicale și unui examen de aptitudini muzicale, cu caracter eliminativ. Primirea definitivă în Academie este deci în funcție de rezultatul favorabil al acestei vizite și al acestui examen.

Parinții protopopi, preoții și profesorii de religie sânt invitați a sfătuși pe tinerii buni, ieșiți din școlile secundare, ca să îmbrățișeze chemarea preoțească.

Preoția a fost slujba cea mai de cinste și mai iubită în trecutul

neamului nostru, deschizând larg teren de muncă pentru binele poporului. Ea este și astăzi chemarea care dă cele mai înalte rosturi pentru viața unui om.

Sibiu, din ședința bisericească ținută la 11 Iulie 1933.

Consiliul arhiepiscopesc.

Nr. 7033—933 Ep.

(47) 1—2

Concurs

Se publică concurs pentru aprovizionarea internatului Academia teologică ortodoxă. Școala ortodoxă de cântăreți și Internatul arhiepiscopesc din Sibiu, pe anul școlar 1933—934 cu următoarele alimente:

1. Carne de vită, porc, vițel, oaie, untură topită, slănină crudă și slănină afumată.
2. Pâne de calitate primă.
3. Pâne din făină integrală de grâu curat.
4. Făină pentru gătit și gris.
5. Patru vagoane de grâu de prima calitate cu cel mult 5% corpuri străine, predabil loco gara Sibiu.
6. Coptul pâinii din făina ce i-se va pune la dispoziția brutarului.
7. Coloniale necesare la bucătărie.

Reflectanții vor înainta oferte în scris până la 20 August a. c. Consiliului arhiepiscopesc ortodox în Sibiu, care își rezervă dreptul de a alege liber dintre ofertanți.

Informațiuni se pot lua la Consiliul arhiepiscopesc ortodox din Sibiu.

Sibiu, din ședința epitropească ținută la 15 Iulie 1933.

Consiliul arhiepiscopesc.

(46) 1—3

Concurs

La cererea bătrânului paroh Moise Greceanu din Băcel, și cu avizul conform al consiliului și adunării eparhiale se publică concurs cu termen de 30 zile pentru instituirea unui capelan paroh. Doritorii de a ocupa acest post își vor înainta cererile de concurs la oficiul protopopesc Sf. Gheorghe cu toate documentele necesare. Capelanul va beneficia de:

1. jumătate din leașa dela stat a actualului paroh,
2. jumătate din sesia parohială,
3. jumătate din veniturile stolare, casă parohială, grădina și apartamentele și le rezervă actualului paroh pentru sine.

Candidații își vor exopera încuviințare dela Prea Veneratul Consiliu arhiepiscopesc.

Sf. Gheorghe, la 27 Iunie 1933.

Aurel Nistor
protopresbiter.

Nr. 65—933

(19) 1—1

Publicațiune

Epitropia bisericii ortodoxe române din Orăștioara de sus dă, prin licitație publică, renovarea bisericii, cu termen până la 30 Iulie a. c.

Renovarea fiind parțială poate costa circa 30.000 lei.

Condițiile de licitație și prospectul se află în acest interval la oficiul parohial.

Orăștioara de sus, la 15 Iulie 1933.

Epitropia.

Nr. 451—933

(44) 2—3

Concurs

Conform ordinului Prea Veneratului Consiliu arhiepiscopesc Nr. 5666/933, pentru întregirea parohiei de clasa I-ia **Mercurea-Ciuc** și filiile, protopopiatul Oituz, se publică concurs cu termen de 30 zile dela întâia publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Salarul dela stat conform coalei B.
2. Casă parohială cu dependințe.
3. Sesie parohială 32 jugăre, primită prin reforma agrară (arător și fână).
4. Venitele stolare.

Parohul ales este și catihet la gimnaziul din loc și confesor al garnizoanei.

Reflectanții vor înainta cererile lor de concurs, însoțite de documentele necesare, în termen, oficiului protopopesc Oituz, la Poiana-Sărată, județul Treiscaune, și cu prealabilă încuviințare se vor prezenta în parohie pentru a face cunoștință cu enoriașii și a-și lua informațiuni. Candidații vor anexa la cererea de concurs și permisul de candidare dela Prea Veneratul Consiliu arhiepiscopesc.

Poiana-Sărată, la 4 Iulie 1933.

Ioan Rafiroiu
protopop.

Nr. 6621

(43) 2—3

Școala de cântăreți

absolvenții ei și condițiile de primire pentru anul școlar 1933—34

Adunarea eparhială din anul acesta ascultând rapoartele Preaveneratului Consiliu arhiepiscopesc în chestia școlii de cântăreți din Sibiu, care ființează de șase ani, a hotărât ca această instituție să fie continuată și desvoltată spre a găsi corpul ales de cântăreți speriicești de care are trebuință biserica noastră.

Când există școala noastră confesională, ea avea învățători cari nu se îngrijeau numai să dea copiilor cunoștințele necesare diu sfânta Scriptură, să-i învețe rugăciuni și să le dea cunoștințele religioase ale legii noastre strămoșești, ci conduceau și strana în biserică la slujbele dumnezeiești. De când nu mai ființează școlile confesionale de învățători-cantori, în multe parohii nu mai avem nici cantori, cari să atragă la biserică mulțimea închinătorilor prin frumusețea cântărilor sfinte. A fost de lipsă deci să înființăm școala de cântăreți, ca tinerii evlavioși și cu voce bună să învețe rânduelile sfintelor slujbe și prin pregătire corespunzătoare să poată sămăna în sufletele închinătorilor comorile simțirilor și cugetelor cucernice din cărțile bisericești.

Școala de cântăreți din Sibiu, cu un curs de doi ani, pregătește și conducători de cor și-i înzestrează și cu alte multe cunoștințe religioase și naționale, ca să poată deveni fruntașii comunelor noastre.

Avem de gând să introducem la școala de cântăreți și cursuri de învățură de meserie, care poate deveni o ocupație laterală profitabilă.

Școala de cântăreți se recomandă atenției fiilor de credincioși, cari doresc să-și creeze o carieră de viață nu numai frumoasă, ci și rentabilă.

Absolvenții școlii de cântăreți beneficiază la armată de termen redus, iar conform hotărârii Ministerului instrucțiunii și al cuitelor din 30 Mai 1932 Nr. 71940/7919, întru cât vor permite împrejurările financiare ale țării, vor fi trecuți în bugetul anului viitor cu salariu dela stat în rând cu cântăreții bisericești din vechiul regat.

Și până atunci dispunem ca parohiile cari angajează absolvenți ai școlii de cântăreți din Sibiu să le asigure din cassieria parohială *salar lunar minimal de 500 lei pe lângă uzufructul sesiunii cantonale, obținut din reforma agrară.*

Cântăreții cu diplomă din parohiile cari au cântăreți bătrâni, vor fi angajați imediat ca auxiliari pe lângă vechii cântăreți, având consiliul parohial obligația a le asigura remunerație corespunzătoare și parte la uzufructul sesiei cantonale.

La bisericile, unde postul de cântăreți devine vacant, dacă între concurenții la acel post vacant, se va găsi un absolvent al școlii de cântăreți, acesta va fi angajat, cu preferință necondiționată față de alți concurenți fără de școala de cântăreți. Aceștia nu vor putea fi instituiți în nici un caz, când vor fi candidați cu școala de cântăreți.

Se interzice oficiilor protopopesci a mai elibera diplome de cântăreți, iar diplome valabile sânt în viitor numai cele eliberate de școala de cântăreți și aprobate de chiriarh.

În ce privește condițiile de primire în această școală pentru anul școlar 1933/34, se face cunoscut că:

Ceice doresc să fie primiți la această școală, vor avea să-și înainteze până la 15 Septembrie cererile lor direcțiunii școlii de cântăreți din Sibiu, însoțite de următoarele documente:

1. Carte de botez și certificat de naștere.
2. Certificat școlar (cel puțin 4 clase primare).

3. Certificat de moralitate și recomandare dela parohul local.

4. Certificat medical, dovedind că nu suferă solicitatorul de boli contagioase și că nu are nici alte defecte corporale. —

Examenele de primire se țin în 29 și 30 Septembrie. Pot fi primiți români ortodocși de 15 ani împliniți, dar nu trecuți de 30 ani, cari au absolvat școala primară și au prestat examenul de primire.

Elevii primiți vor fi obligați să aducă cu sine: două rânduri de schimburi și haine de pat: saltea sau străjgar, țol, perină și cuvertură de pat, 2 ștergare, cuțit, furculiță, lingură și ceașcă pentru ceai.

Toți elevii vor plăti următoarele taxe:

La primire din taxa de înscriere de Lei 8000 anual, rata primă cu Lei 3000, rata II Lei 2500 la Crăciun, ear rata din urmă de Lei 2500 la Paști.

Cursurile vor începe la 1 Octombrie a. c.

Cursul durează 2 ani de teorie și unul de practică.

După absolvirea cursului și după examen se eliberează diploma de cantor.

Cererile intrate după termen nu vor fi luate în considerare.

Sibiu, 4 Iulie 1933.

Consiliul arhiepiscopesc.

Nr. 563—933.

(45) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiilor: 1. Blăjeni-Criș, 2. Blăjeni-Grosuri, 3. Bulzești de Jos, cu filiile: Străuț, Ticeri, 4. Grohot, 5. Ribiciora de sus, 6. Tomnatecul de Jos, 7. Tomnatecul de sus, 8. Zdrapți, toate de clasa III-a, 9. Tebea, de clasa I-ia, se publică concurs cu termen de 30 zile, dela prima apariție în Tel. Român.

Venitele împreunate cu aceste posturi sânt cele fasonate în coala B pentru întregirea lor dela stat și stola obișnuită. La parohia Tebea e și sesiune de 3 jugăre.

Cererile de concurs însoțite de documentele necesare, se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român al Zarandului în Brad, în timpul termenului fixat de concurs.

Concurenții sânt poțitiți, pe lângă prealabila încuviințare dela Preaveneratul Consiliu arhiepiscopesc, a se prezenta în parohie și a se face cunoscuți poporului. Brad, la 6 Iulie 1933.

Oficiul protopopesc ortodox român al Zarandului.

Ioan Indreiu
protopop.

Nr. 35—933 par.

(48) 2—3

Concurs

Parohia ortodoxă română din Mediaș, publică concurs cu termen de 15 zile dela prima apariție în Telegraful Român pentru următoarele lucrări:

1. Trepte, pardoseală de mozaic și parchet la biserică cea nouă.
2. 60 bucăți strane de stejar sau molift, după desemn.

Concurenții pot oferta și pentru lucrări separate.

Condițiile de plată și ofertele tip se pot vedea la oficiul parohial.

Mediaș, 16 Iulie 1933.

Ioan Crăciun
protopop.

Nr. 500/1933

(32) 3—3

Concurs

În conțelegere cu consiliul parohial, publicăm concurs, cu termen de 30 zile, dela prima apariție în Telegraful Român, pentru întregirea parohiei de cl. III Șirnea, protopopiatul Bran.

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Salarul dela stat.
2. Taxele stolare oficiale, obligatorii în toate parohiile protopopiatului.

Reflectanții îndreptățiți își vor înainta cererile — la cari vor anexa toate documentele, precum și autorizația dela Ven. Consiliu Arhiepiscopesc — în termenul deschis, oficiului protopopesc Bran, Zărnești, jud. Brașov, se vor prezenta în vre-o Duminecă sau sârbătoare în parohie, cu observarea normelor reglementare spre a celebra, a cuvânta, și a face cunoștință cu enoriașii dreptcredincioși.

Zărnești, 15 Iunie 1933.

Vasile Stoicaneș
protopop.